

26 Οκτωβρίου, 1993

(ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,

Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1140).

Δημόσιο συμφέρον — Ως στοιχείο για διοικητική δράση πρέπει να
εξειδικεύεται και να συναρτάται με τα ιδιαίτερα γεγονότα της υπό-
θεσης, τα οποία δικαιολογούν την επίκλησή του — Τα γεγονότα
της παρούσας υπόθεσης καθιστούσαν λογικά επιτρεπτή την άσκη- 5
ση της εξουσίας που παρέχει το Άρθρο 11(3) του Περί Πυροβόλων
'Όπλων Νόμου 38/74, για ακύρωση της άδειας εγγραφής όπλου,
χάριν του δημοσίου συμφέροντος.

Δικαίωμα ιδιωτικής ζωής — Κατοχυρώνεται από το Άρθρο 15 του
Συντάγματος και το Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την 10
Προστασία των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων η οποία ενσωματώθη-
κε στο Κυπριακό Δίκαιο με τον Κυρωτικό Νόμο Ν.39/62 — Δεν
παραβιάστηκε στην παρούσα υπόθεση.

Σύμφυτα και επίκτητα δικαιώματα — Τα δικαιώματα που παρέχονται
από το Νόμο υπόκεινται σε όρους και περιορισμούς.

Ο Αρχηγός της Αστυνομίας ασκώντας την εξουσία που του πα- 15
ρέχει το Άρθρο 11(3) του Περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου του
1974 (Ν.38/74), ακύρωσε χάριν του δημοσίου συμφέροντος, την
άδεια εγγραφής του όπλου του εφεσείοντα ενόψει των πιο κάτω
λόγων:

1. Της παράδοσης του όπλου από τον ίδιο στις Αστυνομικές 20
Αρχές για ασφαλή φύλαξη και για την προσωπική του ασφάλεια
και την ασφάλεια των οικείων του, και

2. Της άρνησής του να υποβληθεί στις ορισθείσες ιατρικές εξε-
τάσεις για τη διαπίστωση της κατάστασης της υγείας του.

Ο εφεσείων υποβλήθηκε αρχικά σε δύο ιατρικές εξετάσεις από 25
κυβερνητικό ψυχολόγο και ψυχίατρο αλλά παρέλειψε να εξεταστεί
από ιατροσυμβούλιο.

Η προσφυγή του εφεσείοντα απορρίφθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο το οποίο έκρινε την απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας, λογικά επικτική υπό το φως όλων των γεγονότων της υπόθεσης.

5 Σε έφεση εναντίον της πιο πάνω απόφασης ο εφεσείων ισχυρίστηκε ότι η επιμονή του Αρχηγού να υποβληθεί και σε άλλες ιατρικές εξετάσεις συνιστούσε (α) κατάχρηση εξουσίας και (β) παραβίαση του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής.

10 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Οι επιπρόσθετες ιατρικές εξετάσεις κρίθηκαν αναγκαίες από τον Αρχηγό της Αστυνομίας ενόψει της ομολογίας του εφεσείοντα ότι η ψυχική του υγεία είχε κλονιστεί σε βαθμό που ο ίδιος δεν θεωρούσε ασφαλές το όπλο να παραμείνει στην κατοχή του.

15 2. Ο εφεσείων προσκλήθηκε να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση λόγω της ανάγκης που προέκυψε για τη διερεύνηση της ψυχικής του υγείας σε σχέση με το επίκτητο δικαίωμα για κατοχή του όπλου. Αυτό δεν αποτελούσε περιορισμό ή επέμβαση στην ιδιωτική του ζωή.

20 3. Δημιουργήθηκαν υπό τις συνθήκες σοβαρές αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα του εφεσείοντα να κατέχει πυροβόλο όπλο. Η επίμαχη διοικητική απόφαση ήταν υπό το φως των δεδομένων λογικά επικτική και ορθά επικυρώθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

25 *Η έφεση απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.*

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Στεφανίδης & Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 367

Φωκάς ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 114·

30 *Παπαγεωργίου ν. Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 10/4/1990·*

Police v. Georghiades (1983) 2 C.L.R. 33·

Enotiades & Another v. The Police (1986) 2 C.L.R. 64·

Αστυνομία ν. Γιάλλουρου. (1992) 2 Α.Α.Δ. 147·

Αντωνίου ν. Αστυνομίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 299·

35 *Louroutziatis v. The Republic (1983) 2 C.L.R. 125.*

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Χρυσοστομής, Δ.) ημερ. 23 Μαΐου, 1990 (Προσφυγή Αρ. 234/89) με την οποία επικυρώθηκε απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας να ακυρώσει, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, το πιστοποιητικό εγγραφής πυροβόλου όπλου στο όνομα του εφεσεύοντα. 5

A. Ευτυχίου, για τον εφεσεύοντα.

M. Φλωρέντζος, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult. 10

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή κ. Γ.Μ. Πική.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Δύο λόγοι έχουν προβληθεί για την ανατροπή της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία επικυρώθηκε απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας να ακυρώσει, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, το πιστοποιητικό εγγραφής πυροβόλου όπλου στο όνομα του εφεσεύοντα: 15

(α) Εσφαλμένη εκτίμηση ότι συνέτρεχαν λόγοι δημοσίου συμφέροντος για την ακύρωση του πιστοποιητικού και 20

(β) Παραβίαση του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται από το Άρθρο 15 του Συντάγματος και το Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία ενσωματώθηκε στο ημεδαπό δίκαιο με τον Κυρωτικό Νόμο Ν. 39/62. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο στην άσκηση της πρωτοβάθμιας δικαιοδοσίας του έκρινε ότι δεν υφίστατο λόγος που να δικαιολογεί την ακύρωση της επίδικης διοικητικής 30

απόφασης ή ακριβέστερα ότι, υπό το φως των γεγονότων της υπόθεσης η απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας μπορούσε εύλογα να ληφθεί στο πλαίσιο των εξουσιών του. Τα γεγονότα αυτά ήσαν:

- 5 (α) Οι λόγοι για τους οποίους ο ίδιος ο εφεσείων είχε συμφωνήσει στην παράδοση του όπλου του στις Αστυνομικές Αρχές για ασφαλή φύλαξη, σε συνδυασμό με τις ανησυχίες της αδελφής και της συζύγου του για τους κινδύνους που ενείχε η κατοχή του όπλου για την ασφάλεια του ίδιου του εφεσείοντα και των οικείων του, της συζύγου και των παιδιών του, και

- 10 (β) Η άρνηση του εφεσείοντα να προσέλθει σε ιατρικές εξετάσεις για τη διαπίστωση της ψυχικής του υγείας, η διαταραχή της οποίας τον είχε οδηγήσει να συμφωνήσει στην παράδοση του όπλου στις Αστυνομικές Αρχές για ασφαλή φύλαξη.

- Ενόψει του ιστορικού της παράδοσης του όπλου και της άρνησης του εφεσείοντα να προσέλθει στις ορισθείσες ιατρικές εξετάσεις από κυβερνητικούς ιατρούς για τη διαπίστωση της κατάστασης της ψυχικής του υγείας, ο Αρχηγός της Αστυνομίας, ασκώντας την εξουσία που του παρέχει το Άρθρο 11(3) του Περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου του 1974 (Ν. 38/74), ακύρωσε, χάριν του δημοσίου συμφέροντος, την άδεια της εγγραφής του όπλου. Μετά την απόφαση κινήθηκε ο μηχανισμός για την αποζημίωση του εφεσείοντα για την αξία του όπλου.

- Το Πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι τα δεδομένα της υπόθεσης καθιστούσαν λογικά επιτρεπτή την άσκηση της εξουσίας που παρέχει το Άρθρο 11(3) του Ν. 38/74 χάριν του δημοσίου συμφέροντος, που στην προκείμενη περίπτωση προσέλαβε τη μορφή προστασίας του εφεσείοντα και των γύρω του από πιθανούς κινδύνους στους οποίους ήταν δυνατό να εκτεθούν από την κατοχή του πυροβόλου όπλου από τον εφεσείοντα. Όπως επισημαίνεται στην εγκαλούμενη απόφαση, στη λήψη της επίδικης διοικητικής απόφασης δεν παρεισέφρησε οποιοσδήποτε εξωγενής πα-

ράγοντας. Η διαπίστωση αφετέρου πιθανών κινδύνων από την κατοχή του πυροβόλου όπλου από τον εφεσείοντα, αναγόταν στην κρίση του αρμόδιου διοικητικού οργάνου. Η κατάληξη στην οποία τελικά άχθηκε ο Αρχηγός της Αστυνομίας κρίθηκε, όπως έχουμε αναφέρει, λογικά εφικτή υπό το φως του συνόλου των γεγονότων της υπόθεσης, οπότε η προσφυγή του εφεσείοντα απορρίφθηκε.

5

Το δημόσιο συμφέρον στο πλαίσιο του Άρθρου 11(3) του Ν. 38/74, συναρτάται με την προαγωγή των σκοπών για τους οποίους παρέχεται η εξουσία για την ακύρωση της εγγραφής πυροβόλου όπλου, που είναι η προστασία του κοινού από το ενδεχόμενο κατάχρησης του δικαιώματος κατοχής του όπλου ή αλόγιστης χρήσης του. Το δημόσιο συμφέρον, ως στοιχείο για διοικητική δράση, πρέπει να εξειδικεύεται και να συναρτάται με τα ιδιαίτερα γεγονότα της υπόθεσης, τα οποία δικαιολογούν την επίκληση του. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Στεφανίδης και άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 367 *Φωκάς ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 114 και *Παπαγεωργίου ν. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 941 (η απόφαση εκδόθηκε στις 10/4/1990).)

10

15

20

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε ότι το Πιστοποιητικό ιδιωτικού ψυχιάτρου, ο οποίος εξέτασε τον εφεσείοντα μετά την παράδοση του όπλου του στις Αστυνομικές Αρχές και η γνώμη του ότι ο εφεσείων δεν παρουσίαζε κλινικά "συγκεκριμένη ψυχοπάθεια" και ότι "η συμπεριφορά και η προσωπικότητά του κινούνται μέσα στα φυσιολογικά πλαίσια", έπρεπε να είχε άρει οποιεσδήποτε επιφυλάξεις του Αρχηγού για την κατάσταση της ψυχικής του υγείας και να τον οδηγήσει στην επιστροφή σ' αυτόν του όπλου του. Η επιμονή του να υποβληθεί ο εφεσείων και σε άλλες ιατρικές εξετάσεις συνιστούσε, όπως εισηγήθηκε ο δικηγόρος του εφεσείοντα,

25

30

(α) κατάχρηση εξουσίας και

(β) παραβίαση του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής.

Ο εφεσείων, ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση των 35

- Αστυνομικών Αρχών, υποβλήθηκε στο πρώτο στάδιο σε δύο ιατρικές εξετάσεις από κυβερνητικό ψυχίατρο και ψυχολόγο, παρέλειψε όμως να προσέλθει σε τρίτη συνέντευξη στην οποία είχε κληθεί μαζί με τη σύζυγό του. Επίσης
- 5 παρέλειψε να προσέλθει ενώπιον του ιατροσυμβουλίου για να υποστεί εξέταση ως προς την ψυχική του υγεία. Οι εξετάσεις αυτές κρίθηκαν αναγκαίες από τον Αρχηγό της Αστυνομίας για τη διερεύνηση της ψυχικής υγείας του εφεσείοντα, ενόψει της ομολογίας και του ίδιου ότι η ψυ-
- 10 χική του υγεία είχε κλονιστεί σε βαθμό που και ο ίδιος δεν θεωρούσε ασφαλές το όπλο να παραμείνει στην κατοχή του.

- Ως προς τον ισχυρισμό ότι παραβιάσθηκε το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής, δεν υποβλήθηκε οποιαδήποτε εισήγη-
- 15 ση ότι η εγγραφή και κατοχή πυροβόλου όπλου συνιστά πτυχή του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής. Ούτε θα μπορούσε να ευσταθήσει τέτοιος ισχυρισμός, ενόψει της φύσης και των ορίων του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 15 του Συντάγματος
- 20 και το Άρθρο 8 της Συνθήκης. (Βλέπε *Police v. Georghiades* (1983) 2 C.L.R. 33, *Enotiades and another v. The Police* (1986) 2 C.L.R. 64 και *Αστυνομία ν. Γιάλλουρου* (1992) 2 Α.Α.Δ. 147.

- Ο ισχυρισμός του εφεσείοντα είναι ότι η απαίτηση για
- 25 υποβολή του σε ιατρική εξέταση, προσβάλλει το δικαίωμα ιδιωτικής ζωής. Η πρόσκληση των Αστυνομικών Αρχών προς τον εφεσείοντα για ιατρική εξέταση ήταν αλληλένδετη με την άσκηση του επίκτητου δικαιώματος κατοχής πυροβόλου όπλου, η άσκηση του οποίου υπόκειται στις δια-
- 30 τάξεις του Νόμου, μεταξύ των οποίων και εκείνων του Άρθρου 11(3) του Ν. 38/74. Η διάκριση μεταξύ σύμφυτων και επίκτητων δικαιωμάτων και οι όροι και οι περιορισμοί που μπορούν να επιβληθούν για την άσκηση δικαιωμάτων που παρέχονται από το Νόμο, εξετάστηκαν στην
- 35 *Αντωνίου ν. Αστυνομίας* (1989) 2 Α.Α.Δ. 299. (Βλέπε επίσης, *Louroutziatis v. The Republic* (1983) 2 C.L.R. 125.)

Η πρόσκληση προς τον εφεσείοντα να υποβληθεί σε ια-

τρική εξέταση ήταν απόρροια της ανάγκης που προέκυψε για τη διερεύνηση της ψυχικής του υγείας, σε σχέση με το επίκτητο δικαίωμα το οποίο του είχε παραχωρηθεί, να κατέχει πυροβόλο όπλο. Δεν απέβλεπε ούτε συνιστούσε περιορισμό η επέμβαση στο δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής.

5

Η ομολογία του ίδιου του εφεσείοντα για τον κλωνισμό της ψυχικής του υγείας, σε συνδυασμό με τις ανησυχίες των οικείων του, κατέστησαν αναγκαία την αναζήτηση ιατρικής γνώμης για την κατάσταση της υγείας του. Οι ιατρικές εξετάσεις που κρίθηκαν απαραίτητες, εύλογα μπορούσε να διαταχθούν μέσα στα πλαίσια των εξουσιών του Αρχηγού της Αστυνομίας. Η παράλειψη ή άρνηση του εφεσείοντα να προσέλθει και να υποστεί τις ορισθείσες ιατρικές εξετάσεις, σε συνδυασμό με τα προηγηθέντα, δημιούργησαν σοβαρές αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα του εφεσείοντα να κατέχει πυροβόλο όπλο. Υπό το φως αυτών των δεδομένων θα μπορούσε ο Αρχηγός της Αστυνομίας να λάβει την επίμαχη διοικητική απόφαση η οποία, όπως κρίνουμε, ορθά επικυρώθηκε από το Πρωτόδικο Δικαστήριο.

10

15

20

Η έφεση απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.